

Borsód, 1883. Dec. 23. vasárnap

Édes Péli!

Burkosta engem meggyillatva. st.
képen fogadott:

"Servus öreg! hogyan értetél?
na csak hogy itt vagy, vedd legalább
übszélhetem magamat csendesen.
Amarról szóhoz jutni sem engednek,
amint ücsütöm szájam, legott kör-
be fullanak értelmes beszédemet
ide s tova magyarárgatva. Csak
hogy itt vagy öreg! hamar, adjál
csórot, Servus!"

Hiszem hogy még többet
mondott volna de - igazam van
- nem hagyta'd szóhoz jutni.
És a keveset is csak úgy mondhat-
ta el mert még ssem tört vol-
sunk: nem értve magyarul a
német Dada: nem fölhatóan
körbe. Aroutal a többi jelenlé-
tében csak ennyire juthatott pe-
gény: "á, e, i, o, u, ije, aja"

mely beírta - eredetel a kősekerő
magyarországban népszerűen hívták
Pörre névről hiner fantáziája
- tudvalevő - legelőnebb, legtalá
lényegesebb:

"a"	anyja	mint:	"Pörre"
"e"	"	"	"tata"
"i"	"	"	"támpa"
"o"	"	"	"Endre"
"u"	"	"	"his mama"
"ije"	"	"	"kerem"
"aja"	"	"	"add ide"

v. a. T.

Ebből látható, hogy beírta
tehetsége a kedves his emberkének felül
múl minden a mit e területeben
Pörre-től kezdve Lurranig nyolc
hónapos gyermeknél valaha tapasztal-
tattak.

különben miér a hasa de nem any-
nyira hogy már aggodásra különös
otot foglaltatna. Tegnap itt járt
az orvos s gyógy kezelé annak rendje

perint.

Ar idő látgy tehát korisohy a egyelőre
piken a mi perintem igen jól van
egy, ugy sem tudván, hol áll a fe-
jűk, szegények.

Pörire isó mappáját hiában ö:
veteli tolnu Tolán.

Fogadtatásom nem hagyott éivan:
ni valót, is reménytem bérben meg
leszűk mig itt vagyok. Pörirere
meg seven a kello jó hatást a maga
levele.

Cióroljuk mindnyájuat mindnyá:
jűrat.

Most pedig had mondjam el
a Bajmokról magához indított
tegnapi levelemben mellesre vala
a poesis.

Elmondom szépen egymásután
elményeimet, a bajmoriakat tudni
illik.

Megáll a vonat. "Van é hordár?"
"Itt vagyok" - Fogja no: egy, kello, ka-

rom, négy; mi a fránya? — öt csórolom
kerít. — Hát Latinovits jéle rosi még
micsitt? — De itt volt már 4 kor meggel
— (error félkét volt) — Retto' is, egy hűtő
egy csősz perier. — Retto' ? csarugyan?
s már itt is volt négy kor? hát be sem
várt? — De itt vannak még, beállított
tök Lihstenernél, várja a méltóságos
urak mindjárt ide paransolom öret.
— Csak hapsan, előbb hadd beszerel a
főnök urral megjött e a gyorsfrállítás
máry s liadják e?

Erre ott hagyom a hordárt s nézem
mi minden valódik li. Míg oda értem
a varrógép s a lámpa már ott hever
tök a vágányon; kiderem az partalt;
keresik más vagonban, meg is ta-
lálják, li is várják Fittty! indul
a vonat tovább. A főnök nékem
ismervén arról fogad hogy szerdán
Zomborban tisztujtás lévén az öreg
János is ott járt korbeszedni, de meg-
burván megkaragudott s ott hagyta

2)

2573 / 1303-hoz

a választást rögtön. Csótörtő pedig már
Ernö és Tali, az öreg megbuktatói, is
megjötték Komorból. Nem értem so-
kat a dologból, mely kérésre adott ad-
ni pedig sehogysen akarván: elűlt,
sem a kocsit, megintem a levelet
fel is adom, felrakatom a tádarat a
császár felére nagy neheren, táskáimat
kudám a hintóra búcsúrom a főnök-
től s még csak becsesítek a hintó fede-
lét szép tisztá teli időben.

Hancem erre nagyot néz veám a
kocsis, hogy hol a méltóságos ur?

— Ha bevesz méltóságos framba, én
vólnék. — De az öreg méltóságos
ur hol van? — Hát nem elég öreg
vagyok én magánál? — De az öreg
Tános uraság hol van? — Hát arét
jött? — Arét hát? — Nos be-
vált fagyva a szája hogy nem jött?
— Nem mertem mindjárt föllesni
art gondoltam hogy benne van a mélt.
ságos ur a várteremben.

Eddig volt. En ismét kerakottam
a kocsiról mindent, bementem és
váró kesembefedőtem, elaludtam, fel
ébredtem, kintem az ablakon, hát lá-
tom a Frigyes szandóferjét mefiri-
vül közeledni. Nehány perczrel későb-
ben már olvastam Lolli udvörlő sorait,
elhajtottam Rajmóra a postára, ott
feladtam magának a kocsikat barom-
fiával. Térémek egy farakaszt ele-
morszával; artám elküldöttem a kocsist
étetni, a hadárudak paraszt fuvarát fo-
gadtam, a főnöknél jól bepálinkár-
tam, fél tíre egy kor elindultam
egy kor berobogtam az udvarba.

Az első ki megpillantott, Tuli,
sírva fakadt; megjedtem hogy
baj van pedig csak örömlöng csöp-
peret hullajtott a mint később
megtudtam. Lolli, Pörke majd fét
szedte, Luzzun öpre. uifera csórolt
kataliat én kesdem forongatni ő
meg früriesen elpivult és lövetterett

a már fejt rörlött fogadtató fonolla.
ta ~~A~~ Sunde ö' buskufágánál.

Artán megetette megittatál a niest
en uszpet sem haragvám; ^{fel}ötöror Fri:
gyes elocretett a rösség hárára, ott
megösm. erredem a pappal is Gerával;
hatror haratertint ebide; ebid után
frigges zongorákos ült én kedöltem
a paulagra ^{el} telenditálva hallgat.
tam; ez is megléven friggesul az
öreg osztályához fomszédos probában
tegyba ferütem örülbelül is kor s
aludtam miint a teg' kilevirig.

Lemern, köhögésem, jobban van
vollarépen kutyabajom. Pusztula
rendkívül kedves szép gyermek s Lolli
Pörre frevint egyre beiril, őt meg
hallgatjál s értik, tehát teljes a
boldogság.

Azrem aronban az van a fejem:
ben hogy az öreg medve a rumbori
csuf burásaiért meg fogja magát
Frigyesen boszulni, nem külvén

meg a mivel tartorik az erer formi-
tot meg erentul sem soraiq.

Arert de talan arert is hogy
Tovirend allalma legyen a maga
kevede fellerneben vattortatni ed
digi magatartasan, az a mondó
vagyol hogy jobb nem *§* Kieröfia:
Holnom karapöctelenet Sylvester
napjara, hisz ott hagyta Pistá-
nál az aláírásomat

Titen átöja!

oreg

Holnapról ne várjanak innen
hírt sor a dolag.

